

LOV 1982-11-19 nr 66: Lov om helsetjenesten i kommunene.

DATO:	LOV-1982-11-19-66
DEPARTEMENT:	HOD (Helse- og omsorgsdepartementet)
PUBLISERT:	ISBN 82-504-1395-4
IKRAFTTREDELSE:	1984-01-01
SIST-ENDRET:	LOV-2009-12-11-130 fra 2009-12-28
ENDRER:	
SYS-KODE:	BG09b, D02
NÆRINGSKODE:	911, 933
KORTTITTEL:	Kommunehelsetjenesteloven - khl.

INNHold

Lov om helsetjenesten i kommunene.

Kap. 1. Almennelige bestemmelser.

- § 1-1. (Kommunens ansvar for helsetjeneste)
- § 1-1a. (Legefordeling til kommunehelsetjenesten)
- § 1-2. (Helsetjenestens formål)
- § 1-3. (Oppgaver under helsetjenesten)
- § 1-3a. (Tilrettelegging m.v.)
- § 1-3b. (Registrering m.v.)
- § 1-4. (Planlegging, informasjon og samordning)
- § 1-5. (Beredskapsplan)
- § 1-6. (Samarbeid og gjensidig bistand mellom kommuner)

Kap. 2. Rett til helsehjelp.

- § 2-1. (Rett til helsehjelp)
- § 2-1a. (Pasientrettigheter i fastlegeordningen)
- § 2-2. (Barns rett til helsekontroll)
- § 2-3. (Vederlag for helsetjeneste)
- § 2-4. (Klage)

Kap. 3. Administrasjon.

- § 3-1. (Politiattest)
- § 3-2. (Opphevet ved lov 12 juni 1987 nr. 70.) ...
- § 3-3. (Opphevet ved lov 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674).) ...
- § 3-4. (Meldingsplikt til kommuneadministrasjonen mv.)
- § 3-5. (Medisinsk-faglig rådgivning)
- § 3-6. (Tjenesteplikt ved ulykker og andre akutte situasjoner)

Kap. 4. Privat virksomhet som del av helsetjenesten i kommunen.

- § 4-1. (Privat helsevirksomhet)
- § 4-2. (Inngåelse av avtale om privat praksis m.m.)

Kap. 4a. Miljørettet helsevern.

- § 4a-1. (Definisjon og forskrifter)
- § 4a-2. (Kommunestyrets oppgaver)
- § 4a-3. (Delegering av myndighet)

- § 4a-4. (Meldingsplikt og godkjenning)
- § 4a-5. (Konsekvensutredning)
- § 4a-6. (Opplysningsplikt)
- § 4a-7. (Granskning)
- § 4a-8. (Retting)
- § 4a-9. (Tvangsmulkt)
- § 4a-10. (Stansning)
- § 4a-11. (Straff)
- § 4a-12. (Klage)

Kap. 5. Om utgiftene.

- § 5-1. (Kommunens ansvar for utgifter)
- § 5-2. (Tilskudd fra staten)

Kap. 6. Forskjellige bestemmelser.

- § 6-1. (Undervisning og praktisk opplæring)
- § 6-2. (Videre- og etterutdanning)
- § 6-2a. (Individuell plan)
- § 6-3. (Tilsyn og veiledning)
- § 6-4. (Voldgift)
- § 6-5. (Megling)
- § 6-6. (Taushetsplikt)
- § 6-6a. (Samarbeid med sosialtjenesten)
- § 6-6b. (Opphevet ved lov 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 1 des 2000 nr. 1199).) ...
- § 6-7. (Opphevet ved lov 13 des 1991 nr. 81.) ...
- § 6-8. (Disponering av kontantytelse fra folketrygden og felles trivselsordning)
- § 6-9. (Gjennomføring og utfylling)
- § 6-10. (Rettsikkerhet ved bruk av tvang og makt overfor enkelte personer med psykisk utviklingshemning)

Kap. 7. Overgangsbestemmelser.

- § 7-1. (Privat praksis)
- § 7-2. (Distrikts- eller stadslege)
- § 7-3. (Helsepersonell i fylkeskommunal stilling)
- § 7-4. (Klage)
- § 7-5. (Fylkeskommunalt somatisk sykehjem)
- § 7-6. (Privat somatisk sykehjem)
- § 7-7. (Personell ansatt i fylkeskommunal institusjon)
- § 7-8. (Klage)
- § 7-9. (Eldre forskrift, vedtekt m.v.)

Kap. 8. Ikrafttreden.

- § 8-1. (Foregrepet ikrafttreden)
- § 8-2. (Ikrafttreden)

Lov om helsetjenesten i kommunene.

Jfr. *tidligere* lover 16 mai 1860 §§ 2, 8, 9, 10, 11, 12 og 13, 19 jan 1898, 26 juli 1912, 28 juni 1957 nr. 6, 28 juni 1957 nr. 7, 16 juni 1972 nr. 64, 10 juni 1977 nr. 86.

Kap. 1. Almennelige bestemmelser.

§ 1-1. (Kommunens ansvar for helsetjeneste)

Landets kommuner skal sørge for nødvendig helsetjeneste for alle som bor eller midlertidig oppholder seg i kommunen.

Kommunens helsetjeneste omfatter offentlig organisert helsetjeneste som ikke hører under stat eller fylkeskommune, og privat helsevirksomhet som drives i henhold til avtale med kommunen som nevnt i § 4-1.

§ 1-1a. (Legefordeling til kommunehelsetjenesten)

Departementet fastsetter hvert år en samlet ramme for

1. antall nye legestillinger som kan opprettes i kommunehelsetjenesten.
2. antall nye avtalehjemler for privat allmennlegevirksomhet, jf § 4-1.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om innhold og gjennomføring av legefordeling til kommunehelsetjenesten.

Tilføyd ved lov 18 des 1998 nr. 86 (i kraft 1 jan 1999).

§ 1-2. (Helsetjenestens formål)

Kommunen skal ved sin helsetjeneste fremme folkehelse og trivsel og gode sosiale og miljømessige forhold, og søke å forebygge og behandle sykdom, skade eller lyte. Den skal spre opplysning om og øke interessen for hva den enkelte selv og almenheten kan gjøre for å fremme sin egen trivsel og sunnhet og folkehelsen.

§ 1-3. (Oppgaver under helsetjenesten)

Kommunens helsetjeneste skal omfatte følgende oppgaver:

1. Fremme helse og forebygge sykdom, skade eller lyte. Tiltak med dette for øye organiseres som
 - a) miljørettet helsevern
 - b) helsestasjonsvirksomhet
 - c) helsetjenester i skoler
 - d) opplysningsvirksomhet
 - e) helsetjenester for innsatte i de kommuner der det ligger anstalter under kriminalomsorgen.
2. Diagnose og behandling av sykdom, skade eller lyte
3. Medisinsk habilitering og rehabilitering
4. Pleie og omsorg.
5. Hjelp ved ulykker og andre akutte situasjoner

For å løse de oppgaver som er nevnt foran, skal kommunen sørge for disse deltjenestene:

1. allmennlegetjeneste, herunder en fastlegeordning
2. legevaktordning
3. fysioterapitjeneste
4. sykepleie, herunder helsesøstertjeneste og hjemmesykepleie

5. jordmortjeneste
6. sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie
7. medisinsk nødmeldetjeneste
8. transport av behandlingspersonell.

Kommunen kan organisere disse tjenestene ved å ansette personell i kommunale stillinger eller ved å inngå avtaler med personell om privat helsevirksomhet som nevnt i § 4-1. Kommunen kan inngå avtale med andre kommuner, fylkeskommunen eller private om drift av sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie.

Der forholdene ligger til rette og det finnes hensiktsmessig, kan kommunen også organisere ergoterapi og helsetjeneste ved bedrifter og ved primærnæring i kommunen. Sprøyteromsordninger som er etablert i medhold av lov 2. juli 2004 nr. 64 om ordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsloven) er å anse som en kommunehelsetjeneste. Det er opp til den enkelte kommune å avgjøre om den ønsker å etablere en sprøyteromsordning. Kommunen kan ikke inngå avtale med private om drift av sprøyteromsordning.

Departementet kan ved forskrift treffe nærmere bestemmelse om den virksomhet som hører under kommunens helsetjeneste, herunder forskrift om oppføring, innredning og drift av og tilsyn med sykehjem og boform for heldøgns omsorg og pleie.

Fylkesmannen kan for en bestemt periode suspendere plikten til å ha fastlegeordning, jf. annet ledd nr. 1, dersom tungtveiende grunner tilsier det.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om fastlegeordningen, herunder om adgangen til suspensjon.

Endret ved lover 11 juli 1986 nr. 55, 12 juni 1987 nr. 67, 31 mars 1989 nr. 14, 13 des 1991 nr. 81, 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 14 april 2000 nr. 33 (i kraft straks for nytt syvende ledd iflg. res. 14 april 2000 nr. 327, resten av paragrafen i kraft 8 juni 2001 iflg. res. 8 juni 2001 nr. 569), 23 juni 2000 nr. 56 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 22 juni 2001 nr. 698), 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674), 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712), 29 aug 2003 nr. 87 (i kraft 1 sep 2003 iflg. res. 29 aug 2003 nr. 1092), 28 nov 2003 nr. 96 (i kraft 1 jan 2004), 17 des 2004 nr. 91 (i kraft 17 des 2004 iflg. res. 17 des 2004 nr. 1671), 19 juni 2009 nr. 69 (i kraft 17 des 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 1797).

§ 1-3a. *(Tilrettelegging m.v.)*

Kommunen skal planlegge, organisere og legge til rette for at kommunen, helsetjenesten og helsepersonell kan oppfylle krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om pliktens innhold.

Tilføyd ved lov 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 14 april 2000 iflg. res. 14 april 2000 nr. 325).

§ 1-3b. *(Registrering m.v.)*

Kommunen skal motta og registrere meldinger om helsepersonell i kommunen og i kommunehelsetjenesten.

Departementet kan i forskrift gi regler om hvilke opplysninger som skal gis, når disse skal gis og hvordan de skal registreres og formidles videre til sentralt register.

Tilføyd ved lov 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 1 des 2000 nr. 1199).

§ 1-4. *(Planlegging, informasjon og samordning)*

Kommunens helsetjeneste skal til enhver tid ha oversikt over helsetilstanden i kommunen og de faktorer som kan virke inn på denne. Helsetjenesten skal foreslå helsefremmende og forebyggende tiltak i kommunen.

Helsetjenesten skal medvirke til at helsemessige hensyn blir ivaretatt av andre offentlige organer hvis virksomhet har betydning for helsetjenestens arbeid. Slik medvirkning skal skje blant annet gjennom råd og uttalelser og ved deltakelse i plan- og samarbeidsorganer som blir opprettet. Helsetjenesten skal av eget tiltak gi informasjon om de forhold som er nevnt i annet ledd, første punktum til de offentlige organer som har ansvar for iverksetting av tiltak som kan virke inn på helsen. Dersom helsetjenesten blir kjent med forhold som vedrører arbeidsmiljøloven, produktkontrollloven, forurensningsloven og genteknologiloven, skal helsetjenesten underrette de berørte fagmyndigheter slik at disse kan fatte vedtak. Departementet gir nærmere regler om samarbeidet med andre fagmyndigheter på områder der også helsetjenesten har kompetanse og om koordinering av tiltak.

Kommunen kan samarbeide med privat organisasjon o.l. hvor det er egnet til å fremme helsetjenestens formål.

Kommunen skal samarbeide med fylkeskommune, regionalt helseforetak og stat slik at helsetjenesten i landet best mulig kan virke som en enhet.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om bedriftshelsetjenesten, jfr. § 1-3 fjerde ledd.

Endret ved lover 12 juni 1987 nr. 67, 2 april 1993 nr. 38, 15 juni 2001 nr. 93 (i kraft 1 jan 2002 iflg. res. 14 des 2001 nr. 1417), 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674).

§ 1-5. (Beredskapsplan)

Kommunen plikter å utarbeide en beredskapsplan for sin helsetjeneste i samsvar med lov om helsemessig og sosial beredskap. Helseberedskapsplanen skal samordnes med kommunens øvrige beredskapsplaner.

Endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 23 juni 2000 nr. 56 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 22 juni 2001 nr. 698).

§ 1-6. (Samarbeid og gjensidig bistand mellom kommuner)

Departementet kan påby samarbeid mellom kommuner når det finnes påkrevet for en tilfredsstillende løsning av oppgaver innen helsetjenesten, og om nødvendig gi regler for dette, herunder også om fordeling av utgifter.

Dersom forholdene tilsier det, skal helsetjenesten i kommunen yte bistand til andre kommuner ved ulykker og andre akutte situasjoner. Anmodning om bistand fremmes av den kommunen som har bistandsbehovet.

Den kommunen som mottar bistand etter annet ledd, skal yte kommunen som bidrar med hjelp, kompensasjon for utgifter som pådras, med mindre noe annet er avtalt eller er bestemt i medhold av første ledd.

Tilføyd ved lov 23 juni 2000 nr. 56 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 22 juni 2001 nr. 698).

Kap. 2. Rett til helsehjelp.

§ 2-1. (Rett til helsehjelp)

Enhver har rett til nødvendig helsehjelp i den kommune der han eller hun bor eller midlertidig oppholder seg.

Helsetjenesten skal gi den som søker eller trenger helsehjelp de opplysninger vedkommende trenger for å ivareta sin rett, og se til at det ikke påføres unødig utgift, tap, tidsspille eller uleilighet.

Forvaltningslovens regler gjelder ikke for vedtak etter paragrafen her.

For vedtak om hjemmesykepleie og vedtak om tildeling eller bortfall av plass i sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie gjelder likevel forvaltningslovens regler.

Er det flere som samtidig søker en tjeneste det er knapphet på, regnes de likevel ikke som parter i samme sak, og en søker som mener seg forbigått, kan ikke klage over at en annen har fått ytelsen.

Endret ved lover 11 juli 1986 nr. 55, 13 des 1991 nr. 81.

§ 2-1a. (Pasientrettigheter i fastlegeordningen)

Enhver som er bosatt i en norsk kommune, har rett til å stå på liste hos lege med fastlegeavtale etter § 1-3 annet ledd nr. 1. Det samme gjelder asylsøkere og deres familie når de er medlem av folketrygden.

Personer som står på fastleges liste har rett til å skifte fastlege inntil to ganger i året, og rett til å få en ny vurdering av sin helsetilstand hos en annen lege med fastlegeavtale.

Rettigheter i første og annet ledd gjelder ikke i de kommuner der plikten til å ha fastlegeordning er suspendert etter § 1-3 sjette ledd.

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av pasientrettighetene i fastlegeordningen, herunder om barns plassering på liste og om rett til å bytte fastlege.

Tilføyd ved lov 14 april 2000 nr. 33 (i kraft straks for fjerde ledd iflg. res. 14 april 2000 nr. 327, resten av paragrafen i kraft 8 juni 2001 iflg. res. 8 juni 2001 nr. 569).

§ 2-2. (Barns rett til helsekontroll)

Barn har rett til nødvendig helsehjelp også i form av helsekontroll i den kommune barnet bor eller midlertidig oppholder seg.

Foreldrene plikter å medvirke til at barnet deltar i helsekontroll.

Tilføyd ved lov 17 juli 1992 nr. 100.

§ 2-3. (Vederlag for helsetjeneste)

For hjelp fra kommunens helsetjeneste, herunder også privatpraktiserende og institusjon eller organisasjon som arbeider etter avtale med kommunen som nevnt i § 4-1, skal mottakeren betale vederlag når dette følger av lov eller forskrift.

For opphold i sykehjem og boform med heldøgns omsorg og pleie i medhold av § 6-7, kan kommunen kreve vederlag av pasienten. Vederlaget fastsettes av kommunen på grunnlag av pasientens inntekter. Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp betaler pasienten inntil 75 prosent av inntekten. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betaler pasienten inntil 85 prosent. Kommunen kan ikke kreve vederlag som overstiger oppholdsutgiftene. Vederlag kan tidligst kreves

etter en måned regnet fra innflyttingsdato, eller etter tilsammen 60 døgn opphold innen samme kalenderår. Pasienten kan påklage kommunens vedtak om vederlag til fylkesmannen.

Kongen kan også fastsette vederlag for korttidsopphold og dag- eller nattopphold som ikke faller inn under betalingsplikten etter foregående ledd.

For hjelp fra kommunens hjemmesykepleie kan kommunen kreve at mottaker betaler vederlag innenfor de rammer som er fastsatt i forskrift.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om vederlag, og kan fastsette et fribeløp før vederlag beregnes.

Endret ved lover 11 juli 1986 nr. 55, 16 des 1988 nr. 78, 31 mai 1991 nr. 21, 17 juli 1992 nr. 100 (tidligere § 2-2), 18 des 1998 nr. 86 (i kraft 1 jan 1999).

§ 2-4. (Klage)

Den som søker helsehjelp, kan påklage avgjørelsen etter § 2-1 til det organ kommunestyret bestemmer. Det samme gjelder avgjørelser etter § 2-1a. Under behandlingen av klagen skal klageorganet ha fra tre til fem medlemmer.

Går avgjørelsen klager imot eller avvises klagen, kan det klages til Helsetilsynet i fylket.

Fristen for klage er i alle tilfelle tre uker fra vedkommende fikk høve til å klage. En klage som kommer etter fristen, kan likevel tas under behandling når det finnes rimelig at den blir prøvd. For øvrig gjelder forvaltningslovens regler om klage.

Endret ved lover 12 juni 1987 nr. 70, 16 juni 1989 nr. 86, 17 juli 1992 nr. 100, 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 14 april 2000 nr. 33 (i kraft 8 juni 2001 iflg. res. 8 juni 2001 nr. 569), 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674), 29 aug 2003 nr. 87 (i kraft 1 sep 2003 iflg. res. 29 aug 2003 nr. 1092).

Kap. 3. Administrasjon.

Overskriften endret ved lov 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674).

§ 3-1. (Politiattest)

Kommunen skal innhente politiattest fra helsepersonell i samsvar med helsepersonelloven § 20 a.

Opphevet ved lov 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674), tilføyd igjen ved lov 22 des 2006 nr. 100 (i kraft 1 april 2007 iflg. res. 22 des 2006 nr. 1527).

§ 3-2. (Opphevet ved lov 12 juni 1987 nr. 70.)

§ 3-3. (Opphevet ved lov 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674).)

§ 3-4. (Meldingsplikt til kommuneadministrasjonen mv.)

Kommunen kan pålegge helsepersonell som arbeider innenfor rammen av denne lov å gi opplysninger til bruk for planlegging, styring og utvikling av kommunehelsetjenesten. Utlevering av taushetsbelagte opplysninger etter første punktum skal skje etter samtykke fra den opplysningene angår, hvis ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

Pålegg etter denne bestemmelsen skal være saklig begrunnet og ikke omfatte flere opplysninger

enn det som er nødvendig av hensyn til formålet.

Tilføyd ved lov 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 1 des 2000 nr. 1199), endret ved lov 18 mai 2001 nr. 24 (i kraft 1 jan 2002 iflg. res. 18 mai 2001 nr. 502).

§ 3-5. (Medisinsk-faglig rådgivning)

Kommunen ansetter en eller flere kommuneleger som skal utføre de oppgaver kommunelegen er tillagt i lov eller instruks. Kommunelege plikter på anmodning av departementet å delta i lokal redningssentral.

Kommunelegen skal være medisinsk-faglig rådgiver for helsetjenesten.

Kommunelegens tilråding og begrunnelse skal alltid følge saken når kommunen behandler saker om miljørettet helsevern, smittsomme sykdommer og helsemessig beredskap.

Kommunelegen skal videresende dødsmeldinger mottatt fra leger i kommunen etter lov om helsepersonell § 36 til Dødsårsaksregisteret.

Endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 1 des 2000 nr. 1199), endret paragraftallet fra § 3-4, 23 juni 2000 nr. 56 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 22 juni 2001 nr. 698), 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft fra 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674), 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

§ 3-6. (Tjenesteplikt ved ulykker og andre akutte situasjoner)

Ved ulykker og andre akutte situasjoner som forårsaker ekstraordinær pågang av pasienter, kan kommunen pålegge helsepersonell som tjenestegjør i kommunen, å utføre nærmere tilvist arbeid.

Tilføyd ved lov 23 juni 2000 nr. 56 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 22 juni 2001 nr. 698), endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

Kap. 4. Privat virksomhet som del av helsetjenesten i kommunen.

§ 4-1. (Privat helsevirksomhet)

Den som vil drive praksis som almenpraktiserende lege, fysioterapeut eller jordmor må ha avtale med kommunen der vedkommende vil ha sitt kontor eller hovedvirke, dersom utgifter til helsehjelp helt eller delvis skal kunne godtgjøres av kommunen.

Organisasjon, institusjon, selskap e.l. som vil drive privat helsevirksomhet på områder som omfattes av § 1-3 i loven her, må ha avtale med kommunen om dette, dersom utgifter skal godtgjøres av kommunen, jfr. første ledd.

Avtale som nevnt i denne paragraf kan ikke overdras.

§ 4-2. (Inngåelse av avtale om privat praksis m.m.)

Hvis en kommune ønsker en ny privatpraktiserende almenlege, fysioterapeut eller jordmor, skal den kunngjøre at interesserte kan melde seg. Avtale skal inngås med den som er faglig best skikket.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om privat virksomhet innen helsetjenesten i kommunene, om kunngjøring av ledig praksis, om framgangsmåten ved valg blant søkere og om avtalevilkår.

Kap. 4a. Miljørettet helsevern.

Kapitlet tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67.

§ 4a-1. (Definisjon og forskrifter)

Miljørettet helsevern omfatter de faktorer i miljøet som til enhver tid direkte eller indirekte kan ha innvirkning på helsen. Disse omfatter blant annet biologiske, kjemiske, fysiske og sosiale miljøfaktorer.

I samsvar med de formål for kommunehelsetjenesten som nevnt i § 1-2, kan departementet gi forskrifter om miljørettet helsevern, herunder drikkevann og hygieniske forhold i bygninger, boliger, lokaler, innretninger og enhver form for virksomhet. Det kan også gis regler om plikt til å ha internkontrollsystemer og til å føre internkontroll for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne lov overholdes.

I samsvar med lov om vern mot smittsomme sykdommer jfr. kommunehelsetjenesteloven § 1-2, kan departementet gi forskrifter om at den som vil drive visse slag virksomheter som kan medføre fare for overføring av smittsomme sykdommer, må søke om tillatelse. I forskriftene kan det bl.a. fastsettes kvalitetskrav/grenseverdier til anlegg, utstyr og virksomhet og kvalifikasjonskrav til personell knyttet til slik virksomhet.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 5 aug 1994 nr. 55 (i kraft 1 jan 1995).

§ 4a-2. (Kommunestyrets oppgaver)

Kommunestyret skal ha tilsyn med de faktorer som er nevnt i § 4a-1, første ledd. Innen miljørettet helsevern skal kommunestyret utøve den virksomhet og treffe de avgjørelser som det er tillagt i lov eller i medhold av lov. Virksomheten og avgjørelsene, herunder enkeltvedtak, skal være i samsvar med helsetjenestens formål, jfr. § 1-2.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995).

§ 4a-3. (Delegering av myndighet)

Myndighet og gjøremål innen miljørettet helsevern som i denne lov er lagt til kommunestyret, kan med unntak av den myndighet som er nevnt i § 4a-11 tredje ledd, delegeres etter reglene i kommuneloven, til et interkommunalt organ eller til en annen kommune. Når kommunen har delegert myndighet til en annen kommune, skal vedtak fattet av denne stadfestes av kommunen der saken har sin opprinnelse.

Kommunestyrets myndighet eller myndighet delegert etter første ledd kan utøves av kommunelegen, dersom dette på grunn av tidsnød er nødvendig for at styrets oppgaver etter denne lov skal kunne utføres. Når kommunestyret har lagt oppgavene innen miljørettet helsevern etter denne lov til et interkommunalt organ, kan myndighet etter denne bestemmelse utøves av en eller flere leger ansatt i dette organet.

Dette gjelder likevel ikke for kommunestyrets myndighet etter § 4a-11, tredje ledd.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 25 juni 2004 nr. 48.

§ 4a-4. (Meldingsplikt og godkjenning)

I forskrifter etter § 4a-1 annet ledd kan det gis nærmere bestemmelser om meldingsplikt til

kommunestyret for den som planlegger eller iverksetter virksomhet som etter sin art kan ha innvirkning på helsen, eller endring i slik virksomhet.

I forskriftene kan det videre fastsettes at virksomheter som det etter første ledd kan kreves melding om, skal være godkjent av kommunestyret. Nærmere bestemmelser om slik godkjenning kan gis i forskriftene, herunder om saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. I forskriftene kan bestemmes at fylkesmannen gir godkjenning dersom slik virksomhet berører flere kommuner. Berører virksomheten flere fylker, kan det bestemmes at departementet gir godkjenning. Det kan videre gis bestemmelser om klageordning i tilfelle hvor fylkesmannen eller departementet gir godkjenning. I forskriftene kan det bestemmes at Mattilsynet gir godkjenning av drikkevann og vannforsyningsanlegg, og regler om klage over slike vedtak.

Kommunestyret kan ved godkjenning sette vilkår for å ivareta hensynet til folks helse, jfr. § 1-2 og § 4a-1.

I forskriftene kan det fastsettes en ordning hvor virksomheter underlagt krav om melding eller godkjenning etter første eller annet ledd, i tillegg skal fremlegge for kommunestyret en vurdering fra et akkreditert inspeksjonsorgan. Slik vurdering kan kreves innhentet ved nærmere bestemte tidsintervaller. Omkostninger forbundet med vurdering fra akkreditert inspeksjonsorgan betales av den ansvarlige for virksomheten.

Dersom nødvendig godkjenning fra kommunestyret eller vurdering fra akkreditert inspeksjonsorgan ikke foreligger, eller vilkår ikke oppfylles, kan kommunestyret kreve virksomheten stanset. Stansning kan bare kreves dersom ulempene stansningen vil medføre, står i rimelig forhold til den helsefare som unngås. Stansning kan om nødvendig gjennomføres med bistand fra politiet.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 13 des 2002 nr. 78 (i kraft 1 jan 2003 iflg. res. 13 des 2002 nr. 1600), 19 des 2003 nr. 124 (i kraft 1 jan 2004), 17 juni 2005 nr. 82, 3 april 2009 nr. 17, 19 juni 2009 nr. 103 (i kraft 28 des 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 672), 11 des 2009 nr. 130 (i kraft 28 des 2009).

§ 4a-5. (Konsekvensutredning)

Kommunestyret kan pålegge den ansvarlige for et forhold ved en eiendom eller virksomhet for egen regning å utrede mulige helsemessige konsekvenser av forholdet. Slik utredning kan bare kreves dersom ulempene ved å foreta utredningen står i rimelig forhold til de helsemessige hensyn som tilsier at forholdet utredes.

Kommunestyrets pålegg kan påklages etter reglene i § 4a-12.

Fylkesmannen har ved behandlingen av klagesaker tilsvarende rett til å kreve utredning.

Tilføyd ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995).

§ 4a-6. (Opplysningsplikt)

Kommunestyret kan pålegge den som planlegger eller driver virksomhet som etter sin art kan ha innvirkning på helsen, en plikt til uten hinder av taushetsplikt, å gi kommunestyret de opplysninger som er nødvendige for at det kan utføre sine gjøremål etter loven. Når særlige grunner tilsier det, kan kommunestyret kreve at opplysningene gis av enhver som utfører arbeid for den som har opplysningsplikt etter første punktum. Opplysninger som nevnt i første punktum kan også kreves fra andre offentlige myndigheter uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder.

Den ansvarlige for eiendom, eller virksomhet som nevnt i første ledd skal av eget tiltak gi kommunestyret opplysninger om forhold ved eiendommen eller virksomheten som åpenbart kan ha

negativ innvirkning på helsen.

Kommunestyret kan dessuten pålegge den ansvarlige for eiendom, eller virksomhet som nevnt i første ledd, en plikt til å gi allmennheten eller kunder m.v. opplysninger om forhold ved eiendommen eller virksomheten som kan ha innvirkning på helsen.

Departementet kan kreve de opplysninger fra kommunestyret som er påkrevet for overordnet oversikt og tilsyn og for å oppfylle internasjonale forpliktelser.

Tilføyd ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995).

§ 4a-7. (Granskning)

Kommunestyret kan under dets gjøremål etter dette kapittel beslutte at det skal foretas granskning av eiendom eller virksomhet. Beslutningen kan gjennomføres av kommunestyret eller kommunelegen, om nødvendig med bistand fra politiet. De som utfører granskningen skal ha uhindret adgang til å inspisere eiendom og virksomhet og til å ta nødvendige prøver uten godtgjøring. De kan videre kreve fremlagt dokumenter og materiale samt foretatt undersøkelser som kan ha betydning for kommunestyrets gjøremål etter dette kapittel. Kommunestyret kan videre pålegge virksomhet å innhente ny vurdering som nevnt i § 4a-4 fjerde ledd. Omkostninger forbundet med granskningen betales av den ansvarlige for eiendommen eller virksomheten.

Fylkesmannen har i klagesaker tilsvarende adgang til å beslutte og gjennomføre granskning.

Ved granskning av virksomhet eller eiendom skal de som utfører granskningen, først ta kontakt med representanter for virksomhetens ledelse.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-5), 3 april 2009 nr. 17.

§ 4a-8. (Retting)

Kommunestyret kan pålegge forhold ved en eiendom eller virksomhet i kommunen rettet hvis forholdet direkte eller indirekte kan ha negativ innvirkning på helsen, eller det er i strid med bestemmelser gitt i medhold av dette kapittel.

Pålegget skal være skriftlig og inneholde en frist for når det skal være utført. Det skal rettes til den som er ansvarlig for forholdet, eller til virksomheten som sådan, herunder selskap eller annen sammenslutning, stiftelse, kommune, fylkeskommune eller annen offentlig innretning.

Kostnadene ved å gjennomføre pålegget skal dekkes av den som er ansvarlig for forholdet, eventuelt av virksomheten som sådan, jfr. annet ledd.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-6).

§ 4a-9. (Tvangsmulkt)

Kommunestyret kan ved oversittelse av frist for å oppfylle pålegg om retting av forhold etter § 4a-8 ilegge adressaten for pålegget tvangsmulkt i form av engangsmulkt eller løpende dagmulkt. Tvangsmulkten må enten være fastsatt samtidig med pålegget eller i forbindelse med fastsettelse av ny frist for oppfyllelse av pålegget. Tvangsmulktens størrelse fastsettes under hensyn til hvor viktig det er at pålegget blir gjennomført og hvilke kostnader det antas å medføre.

Tvangsmulkten er tvangsgrunnlag for utlegg.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om fastsettelse og beregning av tvangsmulkt.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-7).

§ 4a-10. (*Stansning*)

Oppstår det ved en virksomhet forhold som medfører en overhengende fare for helseskade skal kommunestyret stanse hele eller deler av virksomheten inntil forholdene er rettet. Stansning kan om nødvendig gjennomføres med bistand fra politiet.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lov 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-8).

§ 4a-11. (*Straff*)

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer pålegg eller forskrifter gitt i medhold av dette kapittel.

Medvirkning straffes på samme måte.

Har overtredelsen ikke medført helseskade eller kun ubetydelig fare for helseskade, skjer offentlig påtale kun etter begjæring fra kommunestyret.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 20 juli 1991 nr. 66, 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-9). Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (i kraft fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 4a-12. (*Klage*)

Fylkesmannen avgjør klager over vedtak truffet av kommunestyret, kommunelegen eller interkommunalt organ etter dette kapittel.

Tilføyd ved lov 12 juni 1987 nr. 67, endret ved lover 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995 - tidligere § 4a-10), 29 aug 2003 nr. 87 (i kraft 1 sep 2003 iflg. res. 29 aug 2003 nr. 1092), 25 juni 2004 nr. 48.

Kap. 5. Om utgiftene.

§ 5-1. (*Kommunens ansvar for utgifter*)

Kommunen skal dekke utgiftene ved helsetjeneste den har ansvaret for, jfr. § 1-3 første og annet ledd.

Utgifter til privat praksis som drives etter avtale med kommunen skal delvis dekkes av kommunen etter nærmere avtale mellom den privatpraktiserende og kommunen. Utgifter til helsetjeneste ved bedrifter og primærnæring dekkes ikke av kommunen. Dette gjelder og når slik helsetjeneste organiseres av kommunen.

Kommunen dekker reiseutgifter for behandlingspersonell som gir helsetjenester etter lov om folketrygd av 28. februar 1997 nr. 19 kapittel 5. Det samme gjelder for kommunalt ansatt helsepersonell eller helsepersonell som har avtale med kommunen for å yte helsehjelp, herunder helsepersonell ansatt ved familievernkantor. Det er et vilkår at pasienten på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet.

Departementet gir nærmere forskrifter om dekning av reiseutgifter for behandlingspersonell, og kan gi bestemmelser om dekning av reiseutgifter i andre tilfeller enn nevnt i tredje ledd. Videre kan det gis bestemmelser om fast skyssgodtgjørelse til behandlingspersonell.

Departementet kan gi forskrift om at kommunen på nærmere fastsatte vilkår skal dekke utgifter for pasienter som er ferdigbehandlet, men som oppholder seg i sykehus eid av foretak etter lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. i påvente av et kommunalt tilbud.

Endret ved lover 27 mars 1998 nr. 20 (i kraft 27 mars 1998 iflg. res. 27 mars 1998 nr. 269), 15 juni 2001 nr. 93 (i kraft 1 jan 2002 iflg. res. 14 des 2001 nr. 1417), 6 juni 2003 nr. 37 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 6 juni 2003 nr. 674), 28 nov 2003 nr. 96 (i kraft 1 jan 2004). Endres ved lov 19 juni 2009 nr. 72 (i kraft fra den tid Kongen bestemmer).

§ 5-2. (Tilskudd fra staten)

Staten yter årlig rammetilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter. Tilskuddet fordeles gjennom inntektssystemet for kommunene og fylkeskommunene etter regler gitt av Kongen. Til de berørte kommuner yter dessuten staten årlig et særskilt tilskudd til fengselshelsetjenesten,¹ jf § 1-3.

Folketrygden yter stønad til dekning av utgifter til helsetjenester etter de regler som er fastsatt i og i medhold av lov om folketrygd.

Endret ved lover 31 mai 1985 nr. 41, 11 des 1987 nr. 74, 21 des 1990 nr. 80, 11 juni 1993 nr. 90, 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995), 21 des 2000 nr. 127 (i kraft straks for første og annet ledd, opphevelsen av tredje ledd, som etter endringsloven blir borte, fra 8 juni 2001 iflg. res. 8 juni 2001 nr. 568).

1 Nå institusjoner under kriminalomsorgen, se § 1-3 (1), e.

Kap. 6. Forskjellige bestemmelser.

§ 6-1. (Undervisning og praktisk opplæring)

Enhver kommune plikter å medvirke til undervisning og praktisk opplæring av helsepersonell, herunder også videre- og etterutdanning. Departementet kan gi nærmere forskrifter om kommunens medvirkning til undervisning og praktisk opplæring.

§ 6-2. (Videre- og etterutdanning)

Kommunen skal sørge for at dens ansatte helsepersonell får påkrevet videre- og etterutdanning.

Kommunen skal medvirke til at helsepersonell i privat virksomhet innen dens helsetjeneste får adgang til nødvendig videre- og etterutdanning.

Helsepersonell innen kommunens helsetjeneste plikter å ta del i videre- og etterutdanning som blir foreskrevet og som er nødvendig for å holde dets kvalifikasjoner vedlike.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om videre- og etterutdanning av helsepersonell.

§ 6-2a. (Individuell plan)

Kommunehelsetjenesten skal utarbeide en individuell plan for pasienter med behov for langvarige og koordinerte tilbud. Kommunehelsetjenesten skal samarbeide med andre tjenesteytere om planen for å bidra til et helhetlig tilbud for pasientene.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke pasientgrupper plikten omfatter, og om planens innhold.

Tilføyd ved lov 2 juli 1999 nr. 61 (i kraft 1 juli 2001 iflg. res. 8 juni 2001 nr. 595), endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

§ 6-3. (Tilsyn og veiledning)

Statens helsetilsyn fører medisinsk-faglig tilsyn med at kommunene fremmer helsetjenestens formål på forsvarlig og hensiktsmessig måte.

Uten hinder av taushetsplikt kan Statens helsetilsyn eller den det gir myndighet kreve opplysning om helsetjenesten i kommunen og dens pasienter som er påkrevet for oversikt, kontroll og tilsyn. Statens helsetilsyn eller den det gir myndighet kan foreta inspeksjon og undersøkelse også av journal og opptegnelser m.v. Statens helsetilsyn kan forelegge innhentede opplysninger for andre sakkyndige til uttalelse.

Hvis virksomhet innen helsetjenesten i kommunen drives på en måte som kan ha skadelige følger for pasienter eller andre, eller på annen måte er uheldig eller uforsvarlig, kan Statens helsetilsyn gi pålegg om å rette på forholdene.

Endret ved lover 30 mars 1984 nr. 15, 16 juni 1989 nr. 86, 30 juli 1992 nr. 101, 21 des 2001 nr. 119 (i kraft 1 jan 2002 iflg. res. 21 des 2001 nr. 1524), 13 des 2002 nr. 78 (i kraft 1 jan 2003 iflg. res. 13 des 2002 nr. 1600), 29 aug 2003 nr. 87 (i kraft 1 sep 2003 iflg. res. 29 aug 2003 nr. 1092).

§ 6-4. (Voldgift)

Dersom kommuner som samarbeider om helsetjeneste, helt eller delvis, eller er pålagt å gjøre dette, ikke blir enige om rettigheter og plikter i forholdet, kan hver av dem kreve tvisten løst ved voldgift.

Hvis ikke partene er enige om annen ordning, velger hver kommune et medlem av voldgiftsretten, og departementet velger leder.

Dersom tre eller flere kommuner er parter i saken og disse ikke blir enige om oppnevning av to eller flere voldgiftsdommere, foretar departementet valget av alle medlemmene av voldgiftsretten.

For øvrig gjelder reglene i voldgiftsloven så langt de passer.

Endret ved lov 14 mai 2004 nr. 25 (i kraft 1 jan 2005 iflg. res. 14 mai 2004 nr. 751).

§ 6-5. (Megling)

Hvis kommuner som samarbeider om helsetjeneste ikke blir enige om praktiske sider eller spørsmål ved samarbeidet, kan hver av dem kreve at saken blir undergitt megling. Departementet kan pålegge kommuner som skal samarbeide å underkaste seg megling når de ikke kommer til enighet.

Hvis partene ikke blir enige om annen ordning, skal meglingsnemnd velges på samme måte som voldgiftsrett, jfr. § 6-4.

Fører megling ikke til enighet, kan hver kommune eller departementet kreve at meglingsnemnda gir forslag til ordning.

Departementet kan avgjøre at forslaget helt eller delvis skal legges til grunn for samarbeidet, jfr. § 1-5.

§ 6-6. (Taushetsplikt)

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid i kommunens helsetjeneste, har taushetsplikt etter

forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

Opphevet ved lov 16 mai 1986 nr. 21, tilføyd igjen ved lov 12 juni 1987 nr. 69, endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712). Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (i kraft fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 6-6a. (*Samarbeid med sosialtjenesten*)

Helsepersonell som arbeider innenfor rammen av denne lov skal samarbeide med sosialtjenesten i klientsaker. De skal i sitt arbeid være oppmerksomme på forhold som bør føre til tiltak fra sosialtjenestens side, og de skal av eget tiltak gi sosialtjenesten opplysninger om slike forhold. Av eget tiltak kan opplysninger bare gis etter samtykke fra klienten, eller så langt opplysningene ellers kan gis uten hinder av taushetsplikt.

Tilføyd ved lov 13 des 1991 nr. 81.

§ 6-6b. (Opphevet ved lov 2 juli 1999 nr. 64 (i kraft 1 jan 2001 iflg. res. 1 des 2000 nr. 1199).)

§ 6-7. (Opphevet ved lov 13 des 1991 nr. 81.)

§ 6-8. (*Disponering av kontantytelse fra folketrygden og felles trivselsordning*)

1. Ledelsen for sykehjem skal ha fullmakt til å disponere kontantytelser etter lov om folketrygd for pasient som ikke er i stand til å disponere midlene selv. Midlene skal nyttes slik at de kommer pasienten personlig til gode. Oppsparte midler som overstiger 3/4 av folketrygdens grunnbeløp, forvaltes ikke av institusjonen. Reglene i loven om vergemål for umyndige får ikke anvendelse på midler som institusjonen forvalter.

2. Hvis pasienter i sykehjem ønsker opprettet felles trivselsordning finansiert av pasientene selv, skal institusjonens ledelse medvirke til å få etablert en slik ordning. Ledelsen kan også selv ta initiativet til å opprette felles trivselsordning som nevnt.

Institusjonens ledelse skal utarbeide vedtekter for trivselsordningen, herunder om størrelsen av pasientens tilskott til felles trivselskonto og om disponering av midlene. Er det ved institusjonen opprettet pasientforening eller lignende, skal utarbeidelsen av vedtekter skje i samarbeid med foreningen.

Tilskott til trivselskonto fra den enkelte pasient kan ikke settes høyere enn et beløp som på årsbasis svarer til 6,25 prosent av folketrygdens grunnbeløp.

For pasient som nevnt i nr. 1 første punktum kan institusjonens ledelse - etter å ha innhentet uttalelse fra verge eller pårørende - treffe beslutning om at vedkommende skal være med i felles trivselsordning ved institusjonen.

Vedtektene for felles trivselsordning skal godkjennes av departementet.

3. Departementet kan fastsette forskrifter om disponering av kontantytelser på vegne av pasienter, om forvaltning og regnskap m.v. og om felles trivselsordning.

Tilføyd ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

§ 6-9. (*Gjennomføring og utfylling*)

Departementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av loven her.

Endret ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

§ 6-10. (*Rettsikkerhet ved bruk av tvang og makt overfor enkelte personer med psykisk utviklingshemning*)

Når kommunen yter pleie og omsorg i hjemmesykepleie eller under opphold i sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie etter § 1-3 første ledd nr. 4, jf. annet ledd nr. 4 og nr. 6 i denne loven, gjelder kapittel 4A i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. tilsvarende.

Tilføyd ved lov 19 juli 1996 nr. 60 (i kraft 1 jan 1999 iflg. res. 18 sep 1998 nr. 871), endret ved lov 19 des 2003 nr. 134 (i kraft 1 jan 2004).

Kap. 7. Overgangsbestemmelser.

§ 7-1. (*Privat praksis*)

Almenpraktiserende lege, fysioterapeut eller jordmor som i tiden før denne lov trer i kraft lovlig har drevet privat praksis som hovedervert, har rett til avtale med kommunen som nevnt i § 4-1.

Retten til avtale faller bort når rettighetshaveren fyller 70 år.

Den som ønsker å benytte sin rett til avtale etter første ledd må innen ett år etter lovens ikrafttreden gi kommunen melding om dette.

Endret ved lov 9 mai 1986 nr. 20.

§ 7-2. (*Distrikts- eller stadslege*)

Den som er fast tilsatt som distrikts- eller stadslege i heldagsstilling når denne lov trer i kraft, har rett til å bli tilsatt som kommunal lege der han har hatt sitt virke.

Den som er fast tilsatt som distrikts- eller stadslege i kombinert stilling med plikt til å yte befolkningen legehjelp når loven her trer i kraft, har rett til å bli tilsatt i tilsvarende kommunal stilling der han har hatt sitt virke.

Lege tilsatt som nevnt i første og annet ledd og som har hatt verv som ordfører i helserådet, har rett til å utøve de funksjoner som er lagt til kommunelegen etter denne lovs kapittel 4a. Han skal videre gis adgang til å fortsette sin virksomhet som praktiserende lege etter avtale med kommunen som nevnt i § 4-1.

Den som ønsker å bli tilsatt som kommunal lege etter første eller annet ledd, må uten ugrunnet opphold gi kommunen melding om han ønsker slik tilsetting.

Distrikts- eller stadslege i heldagsstilling eller kombinert stilling som ønsker å drive privat praksis i kommunen har rett til avtale som nevnt i § 4-1.

Rett til avtale etter tredje og femte ledd faller bort når rettighetshaveren fyller 70 år.

Kommunen har plikt til å gjøre distrikts- eller stadslege kjent med de rettigheter han har etter denne paragraf.

Endret ved lover 9 mai 1986 nr. 20, 15 juli 1994 nr. 53 (i kraft 1 jan 1995).

§ 7-3. (*Helsepersonell i fylkeskommunal stilling*)

Jordmor, helsesøster eller annet helse- eller hjelpepersonell som når denne lov trer i kraft er fast tilsatt i hovedstilling i fylkeskommunal virksomhet som overtas av helsetjenesten i kommunene, har rett til å bli tilsatt i liknende stilling i den kommune der vedkommende har sitt hovedvirke. Vedkommende må uten ugrunnet opphold gi kommunen melding om slik tilsetning ønskes.

Kommunen har plikt til å gjøre disse kjent med de rettigheter de har etter paragrafen her.

§ 7-4. (Klage)

Dersom en som mener at han etter § 7-1 eller § 7-2 tredje eller femte ledd har rett til avtale med kommunen, ikke oppnår dette eller finner at det settes urimelige avtalevilkår, kan han klage til departementet. Dette avgjør, etter at kommunen har fått anledning til å uttale seg, med bindende virkning for kommunen om avtale skal inngås og kan sette avtalevilkår.

Dersom en som mener at han etter § 7-2 første eller annet ledd eller § 7-3 har rett til tilsetning i kommunens helsetjeneste, nektes dette, eller finner at vilkårene er urimelige kan han klage til departementet. Dette avgjør etter at kommunen har fått uttale seg med bindende virkning for kommunen om klageren har rett til tilsetning, og kan fastsette tilsetningsvilkår.

§ 7-5. (Fylkeskommunalt somatisk sykehjem)

Eiendomsretten til fylkeskommunalt somatisk sykehjem, godkjent i medhold av § 3 i lov av 19. juni 1969 nr. 57 om sykehus m.v., som er i drift når denne lov trer i kraft, overdras vederlagsfritt til den kommune hvor institusjonen er oppført. Kommunen overtar samtidig gjeldsforpliktelser som skriver seg fra oppføring eller ombygging av eller utstyr til institusjonen.

Kommunen kan uten hinder av foregående ledd avtale med andre kommuner eller fylkeskommunen at disse helt eller delvis skal ha eiendomsrett til institusjonen, eller at andre kommuner skal disponere plasser ved institusjonen.

Det skal ikke betales rettsgebyr etter § 21 i lov av 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr eller dokumentavgift etter § 6 i lov av 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift i forbindelse med overdragelse etter denne bestemmelse i løpet av 1987 eller 1988.

Tilføyd ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

§ 7-6. (Privat somatisk sykehjem)

Eier av privat somatisk sykehjem, godkjent i medhold av § 3 i lov av 19. juni 1969 nr. 57 om sykehus m.v.¹ og inntatt på fylkeskommunalt plan som nevnt i lovens § 2, som er i drift når denne lov trer i kraft, har rett til avtale om tilskudd til fortsatt drift med den kommune hvor institusjonen er oppført. Departementet kan bestemme at en privat sykehjemseier skal ha rett til avtale om tilskudd til fortsatt drift med en annen kommune enn den sykehjemmet er oppført i.

Denne bestemmelse gjelder ikke private somatiske sykehjem som drives med tilskudd fra Oslo kommune.

Tilføyd ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

¹ Loven er opphevet.

§ 7-7. (Personell ansatt i fylkeskommunal institusjon)

Den som er ansatt i fylkeskommunal institusjon som nevnt i § 7-5 når denne lov trer i kraft, har

rett til ansettelse i liknende stilling i den kommune som overtar eiendomsretten til institusjonen.

Kommunen har plikt til å underrette hver enkelt om de rettigheter vedkommende har etter foregående ledd. Den som ønsker å benytte seg av retten må gi melding om dette til kommunen innen tre måneder etter at vedkommende har mottatt slik melding fra kommunen.

Tilføyd ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

§ 7-8. (Klage)

Departementet kan fastsette avtale om overdragelse av somatiske sykehjem fra fylkeskommunene til kommunene dersom avtale ikke er oppnådd innen en av departementet fastsatt frist.

Kommune som ikke oppnår avtale etter § 7-5 annet ledd, eller finner de tilbudte avtalevilkår urimelige, kan klage til departementet. Departementet avgjør klagen med bindende virkning.

Eier av privat institusjon som nevnt i § 7-6 som ikke oppnår avtale, eller som finner at avtalen gir dårligere vilkår enn den avtale vedkommende hadde med fylkeskommunen, kan klage til departementet. Departementet avgjør klagen med bindende virkning for kommunen.

Den som mener å ha rett etter § 7-7 og nektes dette, eller finner at vilkårene er urimelige, kan klage til departementet. Departementet avgjør klagen med bindende virkning for kommunen.

De berørte kommuner skal få anledning til å uttale seg før departementet fatter vedtak etter denne bestemmelse.

Tilføyd ved lov 11 juli 1986 nr. 55.

§ 7-9. (Eldre forskrift, vedtekt m.v.)

Forskrift, vedtekt, instruks o.l. gitt med hjemmel i tidligere lov som oppheves eller endres når loven her trer i kraft, gjelder fortsatt i den utstrekning den ikke strider mot loven her eller forskrift, vedtekt, instruks e.l. gitt i medhold av den.

Endret ved lov 11 juli 1986 nr. 55 (tidligere § 7-5).

Kap. 8. Ikrafttreden.

§ 8-1. (Foregrepet ikrafttreden)

Etter at loven her er vedtatt, men før den er trådt i kraft, kan departementet gi forskrift, instruks eller pålegg som trer i kraft samtidig med loven.

Departementet kan også gi bestemmelser om at kommunene skal foreta oppnevning av styre, utvalg eller nemnd for helsetjenesten, tilsette helsepersonell og organisere administrasjon slik at helsetjenesten kan tre i virksomhet fra den tid loven her trer i kraft.

§ 8-2. (Ikrafttreden)

1. Loven trer i kraft fra 1. januar 1984. Inntektsordninger for privatpraktiserende leger og fysioterapeuter, stads- og distriktsleger etter loven her, trer i kraft 1. april 1984. Någjeldende inntektsordninger for ovennevnte grupper gjelder frem til 1. april 1984.

2. Fra samme tid oppheves følgende lover: - - -

Endret ved lov 23 des 1983 nr. 87.

Databasen sist oppdatert 2. feb 2010